

So what!!???

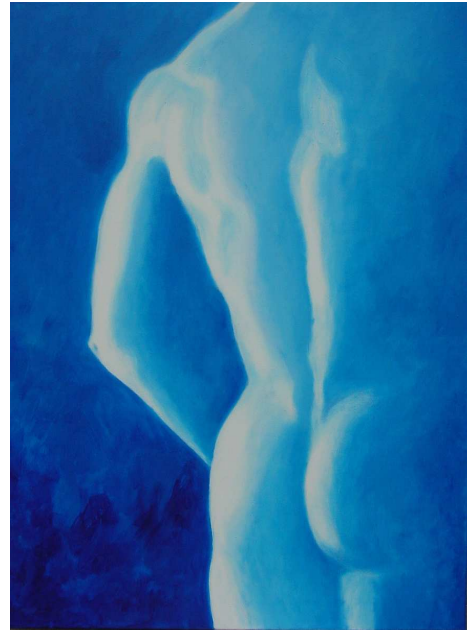

Intermobiel.com is een digitale ontmoetingsplaats voor en door jongeren met een lichamelijke handicap of chronische ziekte en voor de omgeving van deze jongeren. De mensen achter deze ontmoetingsplaats werken voortaan mee aan de jongerenpagina van AanZet. Dit keer schrijft Veroni Steentjes, de initiatiefneemster en voorzitter van Stichting Intermobiel. De 33 jarige Arnhemse ligt door Posttraumatische Dystrofie al vele jaren op bed. Ze heeft al vele jaren een relatie met Emile uit Roermond.

Alles went behalve een vent?

Ik heb bij veel ADL handelingen hulp nodig. Die hulp is de afgelopen jaren niet alleen door vrouwen geleverd, maar ook door mannen. Ik kan dus terugkijken op veel ervaringsjaren met mannelijke verzorgers aan mijn bed. Ik heb allerlei types voorbij zien komen: van mannelijke tot vrouwelijke mannen, en van hippieachtige mannen tot bouwvakkers aan toe. Ik heb ook ongeveer alle leeftijden en nationaliteiten zien langskomen.

Je moet je letterlijk blootgeven aan iedereen die aan je bed komt. Bij een nieuwe adl'er is dat altijd weer even wennen, man of vrouw maakt niet uit. Toch vind ik het bij mannen wat moeilijker. Waarom? Ik geef me alleen bloot aan mijn vriend. Natuurlijk is je blootgeven aan je partner iets anders dan aan een adl'er, maar ik voel me in het begin wel ongemakkelijker bij een mannelijke adl'er. Ook voelde ik me erg opgelaten tijdens de menstruatie. Een vrouw kent deze problemen. Ik ben blij dat de prikpil dit ongemak heeft opgelost. Ook zijn mannen in de zorg net wat anders, zoals vaak wat harder met wassen of minder handig met lang haar wassen en opmaken.

Wat speelt verder een rol? Mijn eigen houding, maar zeker ook de houding van de ander. Het is toch een wisselwerking. Ik heb ervaren dat het uitmaakt hoe de mannelijke verzorger reageert. Ik heb ooit een verzorger gehad die zei: Wat heb je een mooie string aan. Nou, wat voelde ik me ongelukkig, kwetsbaar en bekeken! Sinds ik duidelijk aangeef dat ik toch even moet wennen aan een nieuwe man aan mijn bed, merk ik dat het wel beter gaat. Het uit spreken lucht toch op. Het is niet vreemd, omdat te zeggen. Tevens is het niet erg dat het even duurt, voordat je je echt op je gemak voelt. Dat geldt ook voor de adl'er. Ook hier draait het weer om communiceren, om duidelijk te zeggen hoe je je zorg wél en niet wilt. Uiteindelijk merk je dat alles went aan bed, zelfs een vent ☺!

Meer informatie over Veroni, Stichting Intermobiel en andere onderwerpen die spelen bij een lichamelijke handicap of chronische ziekte vind je op de website www.intermobiel.com.

Bron: Aanzet, oktober 2008